

Antoni Klimas

Rank	ppłk obs.
Date of birth	1900-01-17
Date of death	1949-12-07
Cemetery	Warszawa, Powązkowska - Powązki Stare Wsp. 52.253356, 20.977879
Grave	Kwatera 29, rząd 2, nr gobu 24
Photo of grave	
Country	Polska
Period	Okres powojenny

Source

Informacja: www.starepowazki.pl

KLIMAS ANTONI MICHAŁ (1900-1949), pseud. Perć. Oficer służby stałej
Niebieska Eskadra (c)

lotnictwa WP: kapitan (1935), major (1943), podpułkownik (1945). Urodzony 13 stycznia 1900 r. w Krowodrzy (obecnie w granicach Krakowa), syn Wincentego, pracownika poczty, i Marii Krupskiej. Od 1910 r. uczył się w Szkole Wydziałowej Męskiej im. św. Mikołaja, a od 1913 r. w domu, przygotowując się do egzaminu do Seminarium Nauczycielskiego. Od sierpnia 1915 r. służył w Leg. Pol. jako zastępca sekcyjnego, potem sekcyjny w 5. pp (wstępując do Leg. Pol. podał się za starszego o rok, podobnie postąpił przy wstępowaniu do WP w 1918). Po kryzysie przysięgowym (lipiec 1917) od września był zastępcą dowódcy plutonu kolejno w 33., 27. i 20. pp armii austriackiej na froncie włoskim. W listopadzie 1918 r. wrócił do kraju i wstąpił do WP. Początkowo służył w 4. pp Leg., awansując od stopnia kaprała do chorążego, a po ukończeniu kursu doszkolenia chorążych w Chełmnie (grudzień 1921 - lipiec 1922) objął w tym pułku dowództwo plutonu. Po ukończeniu Oficerskiej Szkoły dla Podoficerów w Bydgoszczy (sierpień 1923 - lipiec 1925) przydzielony do 25. pp na dowódcę plutonu. Odkomenderowany na kurs aplikacyjny lotnictwa przy 4. pułku lotniczym w Toruniu (kwiecień 1926) i następnie na kurs obserwatorów lotniczych przy Oficerskiej Szkole Lotniczej w Grudziądzu (październik 1926), w lipcu 1927 r. został przeniesiony do 4. pułku lotniczego, gdzie wkrótce został zastępcą dowódcy eskadry. W sierpniu 1927 r. uzyskał tytuł obserwatora lotniczego. Po ukończeniu kursu aerofotografii przy Politechnice Lwowskiej (1928) przeniesiony do Centrum Wyszkożenia Oficerów Lotnictwa w Dęblinie na instruktora i wykładowcę fotografii lotniczej. Od września 1933 r. do lipca 1935 r. studiował ten przedmiot na Politechnice Lwowskiej, od 1935 r. był asystentem działu fotograficznego w Instytucie Badań Technicznych Lotnictwa, a od stycznia 1938 r. szefem Wydz. Foto w Dowództwie Lotnictwa. W kampanii wrześniowej 1939 r. zastępca dowódcy, następnie dowódca 1. lotniczego batalionu szturmowego w obronie Warszawy. Ciężko ranny 26 września, do listopada 1940 r. leczył się w Szpitalu Ujazdowskim i Wolskim, pozostając inwalidą. W konspiracji od maja 1941 r. w ZWZ-AK (początkowy przydział nie jest bliżej znany). Od listopada 1942 r. kierownik nowo utworzonego referatu lotniczego Wydz. III K-dy Obsz. Warszawa AK. Według meldunku szefa sztabu tej komendy, ppłk. Zygmunta Dobrowolskiego, z 19 grudnia - przewidywany był w przyszłości na stanowisko dowódcy lotnictwa Obsz. Warszawa. Z dniem 1 czerwca 1943 r. przeniesiony do K-dy Gł. AK, objął tu po kpt. Zygmuncie Policiewiczu stanowisko kierownika referatu organizacyjnego w Dowództwie Lotnictwa (Wydz. Lotnictwa w Oddz. III K-dy Gł. AK) i został mianowany majorem służby stałej. We wniosku odznaczeniowym szef Wydz. Lotnictwa, ("52"), płk Bernard Adamecki, pisał o nim 22 września 1944 r.: *w czasie konspiracji pełnił początkowo służbę ref. lotn. Obszaru. Na tym stanowisku zorganizował 6 Oddziałów Lotniskowych. Była to praca pionierska, w którą włożył b. wiele rzetelnego wysiłku, wykazując przy tym duży talent organizacyjny. Jako szef org. 52 miał jeszcze szerszy zakres prac, jak organizowanie nowych oddziałów w terenie, usprawnianie sieci ref. lotn. przy Okręgach, opracowanie etatów jednostek lotn. itp. Ze wszystkich obowiązków wywiązywał się zawsze wzorowo bez względu na przeszkody i stany zagrożenia osobistego. Specjalnie wiele odwagi osobistej wykazał w podróżach inspekcyjnych z ramienia szefa 52 przeprowadzanych w strefie frontowej npla.* Uczestnik Powstania Warszawskiego. Po kapitulacji oddziałów powstańczych opuścił miasto wraz z ludnością cywilną z zamiarem kontynuowania działalności konspiracyjnej. Od października 1944 r. szef sztabu Dowództwa Lotnictwa K-dy Gł. AK. Aresztowany w styczniu 1945 r. w Krakowie i

internowany w ZSRR, w sierpniu tego roku został zwolniony i w grudniu zweryfikowany w stopniu podpułkownika. Od marca 1946 do sierpnia 1948 r. pracował w Wydz. Aerofoto Polskich Linii Lotniczych "Lot". Ponownie aresztowany, po miesiącu został jednak zwolniony i po ukończeniu kursu księgowości podjął pracę w tym zawodzie. Popęłił samobójstwo 7 grudnia 1949 r. w Warszawie. Odznaczony Virtuti Militari V klasy (1920), dwukrotnie Krzyżem Walecznych (1921), Krzyżem Niepodległości i Złotym Krzyżem Zasługi z Mieczami (26 września 1944).

A.K. Kunert, Słownik biograficzny..., t.2